

ارزایی سه روش پیوند رومیزی در شش رقم و ژنوتیپ بر تر گردو

بابک دهقانی، کورش وحدتی، داراب حسنی

گروه علوم باغبانی، پردیس کشاورزی ابرویحان، دانشگاه تهران و
بخش تحقیقات باغبانی، موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج

یکی از مشکلات باغات گردو در ایران بذری بودن آن ها به دلیل درصد کم گیرایی پیوند آن می باشد. در این آزمایش از سه روش پیوند رومیزی (جانبی، اومگا و نیمانیم زبانه ای) در شش رقم و ژنوتیپ برتر (‘هارتلی‘، ‘پدرو‘، ‘سر‘، Z_{17} ، Z_{12} و Z_{52}) استفاده شد. گیاهان پیوند شده به مدت سه هفته در داخل گلخانه و در بستر خاک اره در دمای ۲۶ تا ۲۸ درجه سانتی‌گراد و رطوبت نسبی ۸۰٪ قرار داده شدند نتایج تجزیه آماری نشان داد که نوع روش پیوند به طور معنی‌داری در تولید کالوس و گیرایی پیوند موثر است اما اثر رقم و همچنین اثر متقابل رقم با نوع پیوند در کالوس‌زایی و گیرایی معنی دار نمی‌باشد. بر اساس نتایج حاصله رقم ‘هارتلی‘ در روش پیوند امگا دارای بیشترین درصد کالوس‌زایی (۸۴/۴۴٪) و گیرایی و ژنوتیپ Z_{52} در روش نیمانیم زبانه ای دارای کمترین درصد کالوس‌زایی (۰٪) و گیرایی می‌باشد. و همچنین در بین سه روش به کار رفته روش امگا دارای بیشترین متوسط کالوس دهی و گیرایی بود.